

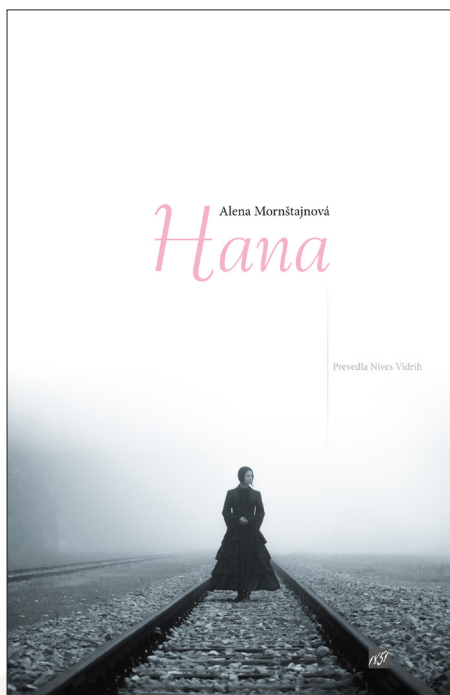

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

Prva slovenska založba

CELJE - LJUBLJANA

ALENA MORNŠTAJNOVÁ: HANA

Podatki o knjigi

- Naslov: Hana
- Avtorica: Alena Mornštajnová
- Prevedla: Nives Vidrih
- Urednica: Polona Mlakar
- Velikost: 135 mm x 210 mm
- Vezava: trda
- Število strani: 300
- Cena: 25 €
- ISBN: 978-961-278-444-7
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2019

Kontakt

Uredništvo

T 01 244 36 70

urednistvo@celjska-mohorjeva.si

Preveč nesreče za eno družino, preveč krivde za eno osebo

Zgodbo češke židovske družine iz prelomnih časov novejše zgodovine (1933–1963) pisateljica prikazuje na osnovi resničnih dogodkov z dveh različnih zornih kotov (najprej nečakinje Mire, potem pa še skrivnostne tete Hane), v očarljivem ritmu in s smislom za dramatičnost. Brez osredotočenosti na čas, preživet v koncentracijskem taborišču, smo priča neprizanesljivi grozi, ki pa jo je vredno prenesti, in boju z lastno krivdo, ki jo je povzročil nekdo drug. Zgodba globokega poguma, velikih src in neuničljivega upanja je leta 2018 prejela nagrado češka knjiga. Pripoved bralca z vsako stranjo bolj vleče vase in nenehno budi upanje, da bo vse še dobro. Osupljivo zgodbo beremo, kot bi sledili nadvse napetemu filmu.

Če obstaja kaj, kar preizkuša pristnost človeškega življenja, potem je to trpljenje. In če obstaja kaj, kar življenje razvrednoti, potem je to trpljenje, ki ga človek povzroča drugim. Toda kaj, če je vseeno nedolžen? Kaj, če je vse to le splet naključij in je človek le nemočno orodje usode? Ali pa je vse to namen Božje previdnosti in ima vsaka stvar v življenju svoj smisel, naključja pa so le na videz naključja?

Zima leta 1954 je in devetletna Mira se kljub prepovedi staršev odpravi k reki, da bi se vozila na ledenih ploščah. Tam pade v vodo, da se komaj reši, zato pride njena neubogljivost na dan in Miro na družinskem slavlju prikrajšajo za sladico. Nedolžen pripetljaj iz otroštva pa zanjo pomeni temeljni življenjski preobrat. Sledi tragedija, ki jo za dolga leta priklene na nezgovorno in vase zaprto teto Hano. Ob tem se razkriva družinska zgodovina, ki še naprej pluje s tokom njenega življenja kot ledena plošča. Ostaja samo vprašanje, ali se bo ledena plošča usode na koncu le raztopila ...

Mornštajnová je izvrstna pisateljica, ki v bralcu počasi budi številna globoka občutja, da skupaj z židovskimi prebivalci Valaških Meziříčev doživlja vse omejitve, prepovedi in

predpise tistega časa: gledamo skozi njihove oči ter doživljamo njihove občutke grožnje, bolečine, strahu in ponižanja. Globoko sugestivna pripoved o življenju ljudi, katerih usode so bolj prepletene, kot lahko slutijo.

O avtorici

Alena Mornštajnová, uspešna češka pisateljica, je doštudirala češčino in angleščino na Filozofski fakulteti univerze v Ostravi. Dela kot lektorica angleškega jezika in prevajalka. Leta 2013 je debitirala z romanom *Slepi zemljevid*, ki je bil v ožjem krogu nominirancev za nagrado češka knjiga 2014. Njen drugi roman *Hotelček* je izšel leta 2015. Za roman *Hana* je leta 2018 prejela nagrado češka knjiga za najboljšo prozno delo preteklega leta. Pisateljica živi in ustvarja v Valaških Meziříčih.

Odlomek iz knjige

Teta Hana se je prestopala. Zlomljeni nogi sta ji še vedno otekali in jo boleli. Zazrla se je vame, kot bi me videla prvič v življenju, in si me preiskujoče ogledovala. Pomislila sem, da bi se rada prepričala, ali sem njeni sestri Rosi vsaj podobna, če me bo že imela na grbi. Tedaj sem imela mamine samo oči. Šele z leti sem na svojem obrazu začela prepoznavati njene poteze in zdaj si že lahko predstavljam, kakšna bi bila mama, če bi se lahko postarala.

»Greva.« Iz Haninega glasu je zazvenela taka utrujenost, da se je Ivana Horáčková nehala bati in se je prisilila, da je spregovorila.

»Hanička, žal mi je za to, kar se je zgodilo ...«

»Greva,« je spet rekla teta Hana in tokrat je bilo to slišati nesrečno in nepotrpežljivo. Kot da ne bi hotela slišati tega, kar ji je Ivana hotela povedati.

»Če bi lahko ...«

Tedaj sem mislila, da govori o smrti moje družine, da želi teti Hani izraziti sožalje. Kaj je res hotela reči, sem dojela šele veliko pozneje.

Teta Hana se je naenkrat zravnala in obup, sevajoč iz črno odetega mršavega telesa, je zamenjal bes. Planila je name in me zagrabila za ramo. Koščeni prsti so se mi boleče zadrli v kožo in moč tetine jeze me je vlekla stran. »Pa bi lahko,« je vpil mamin glas iz Haninih ust. »Lahko bi!« (Str. 64)